

Karel Veliký – rok 811

Capitulare Bononiense c. 10: MGH Cap. 1. 167.

Bylo ustaveno, že se žádný biskup, opat, abatyše, farář (*rector ecclesiae*) ani ochránce (*custos ecclesiae*) kostela nesmí opovážit bez našeho svolení darovat či prodat zbroj nebo meče jakémukoli cizinci, vyjma svých vazalů. A pokud se přihodí, že (on) má v kostele neb svatém místě více brní, než potřebují muži faráře onoho kostela, poté se tentýž farář kostela zeptá panovníka, jak s nimi má naložit.

Karel II. Holý – rok 864

Edictum Pistense c. 25: MGH Cap. 2. 321.

... nikdo se nesmí bez královského povolení opovážit darovat či prodat zbroj nebo zbraně cizinci. ... kvůli našim hříchům do naší těsné blízkosti dorazili Seveřané, kteří získávají výkupné z našich zbrojí, zbraní a koní, nebo jsou jim prodávány za mrzký peníz.

(Ahmad ibn Fadlān – rok 921

Risala, § 81.

Každý muž má sekeru, meč a nůž a vždy je nosí u sebe. Meče jsou široké a rýhované; **franského původu.**)

Prodej zbraní a zbrojí je zaznamenán v několika franských zdrojích, což naznačuje, že šlo o častý jev. Franské zbroje a zbraně byly ve své době velmi kvalitní a neměly obdoby, a proto se jejich prodej trestal smrtí.

Ad Capitulare Bononiense – Za vlády Karla Velikého se objevilo několik kapitolárií zmiňujících prodej bojového vybavení a koní, a to *Capitulare Herstattense* (779), *Capitulare Mantuanum* (781), *Capitulare missorum in Theodonis villa* (805) a již zmíněný *Capitulare Bononiense* (811). Za „cizince“ jsou v této době považováni především Slované, Avari, Sasové, Bretoňci a Maurové.

Ad Edictum Pistense – Od roku 845, kdy byla vikingsky obléhána Paříž, se počty vikingských nájezdů na Západofranskou říši a Anglii mnohonásobily. Otázka okolních národů byla pro Západofranskou říši v této době již minulostí, zatímco vikingové pro ni představovali největší hrozbu. Listinou *Edictum Pistense* Karel II. Holý zakládá jízdní jednotky, omezuje ražení mincí, ustanovuje stavbu mostů (pro přehrazení řek proti severským lodím) a samozřejmě zakazuje prodej zbraní, zbrojí a koní. Jak z tohoto kapitulária vyplývá, k plenění vikingů přispívali mnohdy i obyvatelé říše tím, že se k nájezdníkům přidávali, nebo jim prodávali vybavení za menší cenu.

Ad Risala – Roku 921 byl do Volžského Bulharska vyslán arabský vyslanec Ahmad ibn Fadlān, který ve své zprávě zmínil skandinávské obchodníky, Rusy. Podle jeho Risaly vlastnili obchodníci meče z damaškové oceli vyrobené ve Franské říši. Podobných mečů se nalezlo ve Skandinávii a Kyjevské Rusi celá řada a jsou opatřeny značkou výrobce ULFBERHT.